

en Mængde Spørgsmaal, og der kommer Krav frem, som ikke kunde komme før, men som man dog ikke kan standse. Lad os sætte følgende, at det f. Eks. viser sig, noget efter at Finanslovsbehandlingen er begyndt, at det for vor Landbrugseksports Skyld, for at Varerne kunne komme frem i god Tilstand i England, er nødvendigt at lægge et nyt Tog ind fra Fredericia til Esbjerg. Lad os fremdeles sætte, at Indlæggelsen af dette ny Tog nødvendiggør en Forøgelse af Bevillingen til det rullende Materiel og endvidere Anlæget af Dobbeltspor paa en bestemt Strækning. Mon saa nogen Finansminister eller noget Ministerium vilde sige: Jeg har lagt mit Budget i September Maaned, og skønt jeg maa indrømme, at det er af yderste Vigtighed for Landet, at Landbrugseksporten kommer frem i den bedste Tilstand, maa dette vente et Aar, indtil vi begynde at forhandle om den næste Finanslov. Jeg tror, at hvis en Finansminister gjorde det, vilde han faa adskilligt stærkere Bebrejdelser derfor end dem, det ærede Medlem gør mig for at tage det saa lakst, at jeg har tilladt, at Udgifterne ere stegne med 3 Mill. Kr. under Forhandlingerne nede i Folketinget. Paa et andet Felt kan jeg henvise til noget lignende. I Fjor vedtog vi Tuberkuloselovene her i Rigsdagen, og ved den ene af disse Love blev det bestemt, at de Tilskud, der skulde ydes til Sanatorier, Sygehuse og Hospitaller, skulde udbetales i Henhold til Bevillinger paa Finansloven, naar vedkommende Sanatorier og Sygehuse vare godkendte som opfyldende de Betingelser, der stilledes i Loven. Nu forelaa Sagen saaledes i Aar, at da Finansloven blev udarbejdet, kunde disse Godkendelser ikke foreligge; der havde ikke været tilstrækkelig Tid for de vedkommende Sanatorier og Sygehuse til at indrette sig paa at opfylde alle Betingelserne, og det havde ogsaa været umuligt at indhente de fornødne Erklæringer fra Sundhedsautoriteterne i saa Henseende. Det kom først til at foreligge i Løbet af Rigsdagssamlingen, og Følgen var den, at Spørgsmaalet om, hvor meget der skulde ydes i Henhold til denne Lov, ikke kunde komme frem ved Finanslovens Forelæggelse i Folketinget, saa at der først ved Finanslovens 3die Behandling af Justitsministeren paa dette Punkt maatte stilles et Ændringsforslag om en Bevilling af op imod 1 Mill. Kr. Jeg tror, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds vil give mig Ret i, at hvis jeg som Finansminister i Henhold til hans Be-

tragtninger havde modsat mig, at denne Bevilling var bleven optagen, og derved faktisk havde bevirket, at Tuberkuloseloven var bleven sat ud af Kraft i et Aar, vilde jeg have faaet adskilligt stærkere Bebrejdelser end dem, det ærede Medlem kom med, fordi jeg ikke kunde beholde nogenlunde det Overskud paa Finansloven, der havde været, da Finanslovsforslaget blev forelagt. Jeg deler naturligvis i al Almindelighed det ærede Medlems Ønske om, at Udgifterne ikke vokse alt for meget under Behandlingen, og jeg tror at turde sige, at jeg har i Virkeligheden ogsaa i Aar gjort en Del til, at de ikke ere stegne endnu yderligere, men jeg tror, det vil være enhver Finansminister umuligt at opfylde noget absolut eller blot noget stærkt Krav i saa Henseende.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds betragtede derefter den hele finansielle Stilling i de senere Aar, og han kunde ikke komme til det Resultat, at den var god, han syntes ikke, at der under det foregaaende og under dette Ministeriums Ledelse styredes ret forstandigt i finansiel Henseende. Det vilde være fristende for mig at anstille Sammenligninger mellem paa den ene Side de Budgetter, som det foregaaende og dette Ministerium ere mødte med, og de Statsregnskaber, de ere fremkomne med, og paa den anden Side f. Eks. med Statsregnskaberne fra det sidste Højreministeriums Tid. Jeg skal imidlertid blot minde om, at Underskuddet paa Statsregnskabet fra det sidste Højreministeriums Tid var ca. 10 Mill. Kr., og noget saadant har der jo ikke været Tale om siden 1901. Men jeg skal villig erkende, at spare kontante Penge op; gøre vi ikke. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds sagde, at Staten skulde bære sig ad som gode Borgere, og gode Borgere sætte Tæring efter Næring. Ja, dette er rigtigt nok, men det ærede 4de Medlem for 2den Kreds kender sikkert ogsaa gode Borgere, der udvide deres Bedrift, der forøge deres udbyttegivende Ejendom, men samtidig ganske vist ere nødte til undertiden at optage et Laan. Saadanne gode Borgere klare sig undertiden fortræffeligt her i Livet, og naar de en Gang ere færdige med at leve, efterlade de sig en betydelig Formue. Jeg tror, jeg tør sige, at hvis man vil se upartisk paa, hvorledes den danske Stats finansielle Forhold ere i disse Aar, ere de som saadan en god Borgers, som den, jeg nylig har skildret, der udvider sin Bedrift, der forøger sine udbyttegivende Ejendele, men derved ganske vist af og til nødes til